

Odluka kojom se donosi Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o Visokom sudbenom i tužiteljskom vijeću Federacije Bosne i Hercegovine

Koristeći se ovlastima koje su Visokom predstavniku dane člankom V. Aneksa 10. (Sporazum o provedbi civilnog dijela Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja spomenutog Sporazuma o provedbi civilnog dijela Mirovnog ugovora; i posebno uzimajući u obzir član II.1. (d) prethodno spomenutog Sporazuma prema kojem Visoki predstavnik “pruža pomoć kada to ocijeni nužnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se jave u svezi sa provedbom civilnog dijela Mirovnog ugovora”;

Pozivajući se na stavak XI.2 Zaključaka sa Konferencije o provedbi mira održane u Bonu 9. i 10. prosinca 1997. godine, a na kojoj je Vijeće za provedbu mira pozdravilo nakanu Visokog predstavnika da uporabi svoj konačni autoritet u zemlji glede tumačenja Sporazuma o provedbi civilnog dijela Mirovnog ugovora kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, “donošenjem obvezujućih odluka, kada bude cijenio nužnim” o određenim pitanjima uključujući (sukladno točki (c) ovog stavka) i “mjere u svrhu osiguranja provedbe Mirovnog sporazuma na cijelom području Bosne i Hercegovine i njenih entiteta”;

Uvjeren u vitalni značaj koji za Bosnu i Hercegovinu ima nastojanje da se ojača i slijedi vladavina zakona kako bi se

osigurao temelj za gospodarski rast i strane investicije;

Uz uvažavanje stavka I.2.a Zaključaka donesenih na spomenutoj konferenciji u Bonu koji potvrđuju “da je nepristrano i neovisno pravosuđe” od “bitnog značenja za vladavinu prava i pomirenje u Bosni i Hercegovini”, da proces imenovanja sudaca i tužitelja mora biti utemeljen na sposobnostima, da se mora uspostaviti institucija za edukaciju sudaca i tužitelja, te da je kontrola pravosudnog sustava element od bitnog značenja za spomenuti proces;

Rukovodeći se stavkom II.2 Aneksa Deklaracije Vijeća za provedbu mira (Madrid, 16.12.1998. godine) u kojoj se “naglašava značenje pojačanih napora u provedbi reforme pravosuđa, koje usklađuje Visoki predstavnik, kako bi se pružila potpora naporima organa vlasti u Bosni i Hercegovini”, te “apelira na Visokog predstavnika da dalje razvija strategijski plan sveobuhvatne reforme pravosuđa, kojim se utvrđuju kratkoročni i dugoročni prioriteti, uz konzultacije sa tijelima vlasti, Vijećem Europe, OSCE-om, UNMIBH-om i drugim organizacijama”;

Imajući u vidu Deklaraciju Vijeća za provedbu mira (Brisel 23. i 24. svibnja 2000. godine) kojom se zahtijeva uspostava istinski neovisnog i nepristranog pravosuđa kako bi se osigurala vladavina prava u svim kaznenim, građanskim i gospodarskim stvarima, te priznajući “trajnu potrebu za međunarodnom nadzornom institucijom za reformu pravosuđa u iščekivanju da OHR dođe do rješenja glede Programa reforme pravosuđa” te da Vijeće “podržava daljnje napore Visokog predstavnika da predvodi aktivnosti u reformi pravosuđa i usklađuje napore međunarodne zajednice po tom pitanju.”

Uzimajući u obzir Komunique Upravnog odbora Vijeća za provedbu mira (Sarajevo, 13.07.2000. godine) u kojem stoji da su se “Upravni odbor i Visoki predstavnik suglasili da je po pitanju reforme pravosuđa i unapređenja vladavine prava potreban trajan angažman međunarodne zajednice” i da će “za tu svrhu,

Visoki predstavnik utemeljiti Neovisno pravosudno povjerenstvo”;

Pozivajući se na Komunique Upravnog odbora Vijeća za provedbu mira od 28.02.2002. godine, u kojem Upravni odbor podržava pooštrenu strategiju reforme pravosuđa Neovisnog pravosudnog povjerenstva za 2002/03. godinu, kao i uvažavajući, između ostalog, značaj utemeljenja Visokog sudbenog vijeća za BiH i reorganizacije sudova, a što se dalje ponavlja u Komunikeu od 7.05.2002. godine;

Pozivajući se na odluke kojim su donijeti zakoni o Visokom sudbenom i tužiteljskom vijeću Federacije Bosne i Hercegovine, Visokom sudbenom i tužiteljskom savjetu Republike Srpske, Visokom sudbenom i tužiteljskom vijeću Bosne i Hercegovine i Upute od 23.05.2002. godine, kako bi se ojačala neovisnost pravosuđa i osiguralo da ponovna imenovanja sudaca i tužitelja budu sukladna reorganizaciji sudova i tužiteljstava.

Pozivajući se dalje na Komunique Upravnog odbora Vijeća za provedbu mira od 25. i 26. rujna 2003. godine u kojem se Upravni odbor: “suglasio produžiti mandat Neovisnog pravosudnog povjerenstva, kao i prijelazni period Visokih sudbenih i tužiteljskih vijeća do 31.03.2004. godine. Upravni odbor je čvrsto podržao utemeljenje jednog Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća na razini države i apelirao je na vlasti BiH da u tome odmah daju svoj doprinos.”

Pozdravljajući postizanje sporazuma između entiteta o prenošenju određenih odgovornosti koje se odnose na pravosuđe na nivo Bosne i Hercegovine, kojim se omogućava utemeljenje jednog Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća na razini Bosne i Hercegovine;

Uočavajući činjenicuda zakon o jednom Visokom sudbenom i tužiteljskom vijeću na razini Bosne i Hercegovine neće stupiti na snagu do 1.04.2004. godine i da postoji potreba da se prelazni period za tri postojeća zakona o VSTV na državnoj i

entitetskoj razini produži do kraja svibnja 2004. godine kako bi se osigurao kontinuiran rad Vijeća i njihova kasnija pretvorba u jedno Visoko sudbeno i tužiteljsko vijeće na razini Bosne i Hercegovine, kako je predviđeno u gore spomenutom sporazumu;

Pozivajući se na prethodne odluke Visokog predstavnika, odluku br. 169/02 o donošenju Zakona o Visokom sudbenom i tužiteljskom vijeću Federacije Bosne i Hercegovine, a koja je objavljena u "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine", 22/02 i 41/02, odluku 30/02 o donošenju Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Visokom sudbenom i tužiteljskom vijeću Bosne i Hercegovine, a koja je objavljena u "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine", 42/02 i 19/03, odluku 165/03 o donošenju Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Visokom sudbenom i tužiteljskom vijeću Bosne i Hercegovine, a koja je objavljena u "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine", 67/03.

Ovim donosim slijedeću

ODLUKU

kojom se donosi Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o Visokom sudbenom i tužiteljskom vijeću Federacije Bosne i Hercegovine,

koji je priložen kao sastavni dio ove odluke.

Ovaj zakon stupa na snagu kao zakon Federacije Bosne i Hercegovine, danom određenim u članku 4. ovog zakona, na privremenom temelju, sve dok ga Parlamentarna skupština Federacije Bosne i Hercegovine ne usvoji u odgovarajućem obliku, bez izmjena i dopuna i dodatnih uvjeta.

Ova odluka stupa na snagu odmah i objavljuje se bez odgode u "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine".

Sarajevo, 31.03.2004.godine

Paddy Ashdown

Visoki predstavnik

ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O VISOKOM SUDBENOM I TUŽITELJSKOM VIJEĆU FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Zakon o Visokom sudbenom i tužiteljskom vijeću Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", br. 22/02 i 41/02), u izmijenjenom i dopunjenom obliku ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", br. 42/02, 19/03 i 67/03) (u daljem tekstu: "Zakon"), ovim dobija sljedeće nove izmjene i dopune:

Članak 1.

Članak 16. mijenja se i glasi:

"Sekretarijat Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća Bosne i Hercegovine pruža potporu Vijeću u obnašanju njegovih stručnih i administrativnih zadataka. Stegovni tužitelj Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća Bosne i Hercegovine ima ulogu stegovnog tužitelja Vijeća."

Članak 2.

U članku 75, stavak 1, riječi "do 31.03. 2004. godine" zamjenjuju se riječima "do 31.05. 2004. godine".

Članak 3.

Članak 78. briše se.

Članak 4.

Ovaj zakon stupa na snagu 1.04.2004. godine i objavljuje se u "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine".